

malat, et ta mind nenda immelikkust selle
hirmsa patto eest weel on hoidnud.

Kui meie Ma, mehed nüüd Gomeesse tul-
lid lallo piidma, siis ma pallusin neid, et
nemmad mind piddid taggasi, wima, ja need
olgo terwed, töid mind ka taggasi. Minno
Herra on küi ni helde olnud, et ta ei olle mind
lastnud nuhhelda, agga nüüd mind on
Sullaseks pantud seinasamma Perresse, mis
enne minno omma olli.

3.

Ühhel Bühhapawal pärrast Zutlust Süg-
gise ajal tuli üks Mees raama poolt mind
haige peäle palluma. Ma küsisin kes se hai-
ge piddi ollema, agga ta wastas: Se on
woeras, ma ei tunne tedda, agga ta pallus
wägga, et ma piddin Öppetajat temma jure
palluma, ja ütles ennast wägga sures waeras
ollema. Ma ruttasin seina, ja leidsin ühhe
nore mehhe kes hopis fahwatand, ja sedda
möda,

möda, kui ma woisin armada, nälga pärrast
otsego ärrakuinud olli. Lahke sannadega
ma maenitsesin tedda et ta mulle keik omma
Luggu ilma kartusfeta ja julgeste piddi ül-
lesrääkima, siis ta rääkis mulle need sannad,
mis ma koio tulles kōhhe ülles kirjotasin:

Mo nimmi on Hans, ma ollen Lāne-
maalt, Mind möeri lapse põlmes jo Moisa toa-
poisiks. Muud tööd mul ei olnud, kui Saks-
te rided puhtaks tehha, lauda katta, ja
Laua jures üllespassida. Et ma kaunist sel-
geste Ramato moistsin, olli se mo ammet,
et ma Bühhapawal Moisa perrele Zutlusse
ramatust Zutlust piddin luggema, sest meie
Braua olli wägga Jummalakartlikk, ja
tulli wahhest isse ka perre hulka Zutlust kuul-
ma. Holetusse ja wallatusse läbbi ma
unnustasin wāhhehawalt omma ramato, ja
ühhel Bühhapawal, kui Braua ka olli Perre-
tuppa tulnud Zutlust kuulma, ma ei saand
lugg missega kōrda. Braua sõitles mind,
et